

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (izba ds. odwołań)
z dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sprawa T-352/13 P

BX
przeciwko
Komisji Europejskiej

Odwołanie — Służba publiczna — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty — Stworzenie listy rezerwy kadrowej administratorów (AD) w stopniu zaszerzegowania 5 posiadających obywatelstwo bułgarskie i rumuńskie w dziedzinie prawa — Decyzja komisji konkursowej o nieumieszczeniu kandydata na liście rezerwy kadrowej — Ciężar dowodu — Ocena porównawcza — Równość traktowania — Stałość składu komisji konkursowej — Artykuł 3 akapit piąty załącznika III do regulaminu pracowniczego — Przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Orzeczenie o kosztach

Przedmiot: Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 24 kwietnia 2013 r., BX/Komisja (F-88/11, Zb.Orz.SP, EU:F:2013:51).

Przeczenie: Odwołanie zostaje oddalone. BX pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską w niniejszej instancji.

Streszczenie

1. Odwołanie — Zarzuty — Zarzut skierowany przeciwko elementowi uzasadnienia wyroku niekoniecznemu dla uzasadnienia jego sentencji — Zarzut nieistotny dla sprawy

2. Urzędnicy — Konkurs — Ocena przydatności kandydatów — Porównawcza z konieczności ocena (regulamin pracowniczny, art. 27, załącznik III, art. 5)

3. Urzędnicy — Konkurs — Komisja konkursowa — Skład — Zrównoważona reprezentacja kobiet i mężczyzn (regulamin pracowniczny, załącznik III, art. 3 akapit piąty)

4. Skarga o stwierdzenie nieważności — Zarzuty — Zarzut nieistotny dla sprawy — Pojęcie

1. W odwołaniu należy oddalić jako nieistotny dla sprawy zarzut skierowany przeciwko przytoczonemu ogólnie fragmentowi orzeczenia Sądu do spraw Służby Publicznej, ograniczający się do zakwestionowania tego fragmentu, bez próby wykazania, dlaczego miałby on stanowić naruszenie prawa mogące mieć wpływ na sentencję zaskarżonego wyroku.

(zob. pkt 17)

Odesłanie

Trybunał, wyrok z dnia 18 marca 1993 r., Parlament/Frederiksen, C-35/92 P, Rec, EU:C:1993:104, pkt 31

2. Celem każdego konkursu jest wyselekcjonowanie kandydatów, którzy będą najbardziej odpowiedni do pełnienia funkcji związanych ze stanowiskami do obsadzenia, nieuniknione jest więc to, żeby komisje konkursowe badały osiągnięcia poszczególnych kandydatów i prowadziły egzaminy w sposób prowadzący do wyłonienia tylko najlepszych z nich.

Pojęcie oceny porównawczej należy bowiem interpretować w świetle art. 27 regulaminu pracowniczego, wymagającego od komisji konkursowej porównania wyników kandydatów w celu wybrania kandydatów spełniających najwyższe wymogi w zakresie kwalifikacji, wydajności i uczciwości.

Jeżeli kandydat nie spełnił minimalnych wymogów określonych dla egzaminu ustnego, nie ma już potrzeby porównania oceny jego egzaminu ustnego z oceną uzyskaną przez innych kandydatów w celu dokonania klasyfikacji na wyłoniętej z konkursu liście rezerwy kadrowej.

(zob. pkt 26, 29, 34)

Odesłanie

Sąd, postanowienie z dnia 9 września 2003 r., Vranckx/Komisja, T-293/02, RecFP, EU:T:2003:224, pkt 52, 53 i przytoczone tam orzecznictwo

3. Artykuł 3 akapit piąty załącznika III do regulaminu pracowniczego, który stanowi, że w komisji konkursowej złożonej z więcej niż czterech członków zasiada przynajmniej dwóch członków obu płci, ma zastosowanie tylko wtedy, gdy komisja konkursowa liczy ponad czterech członków.

W związku z tym, jeżeli komisja konkursowa składa się oficjalnie z więcej niż czterech członków, należy sprawić, że nie tylko wśród jej członków, lecz także wśród ich zastępców znajdować się będzie co najmniej po dwóch członków każdej płci, tak by ewentualne zastępstwo członka mniej reprezentowanej płci pełnił zawsze zastępca tej samej płci, aby zapewnić skuteczność (effet utile) art. 3 akapit piąty załącznika III do regulaminu pracowniczego.

(zob. pkt 74, 79, 80)

4. W ramach skargi o stwierdzenie nieważności sąd Unii może oddalić zarzut lub część zarzutu jako nieistotne dla sprawy, jeżeli stwierdzi, że taki zarzut lub część zarzutu nie są w stanie – zakładając, że byłyby zasadne – spowodować żądanego stwierdzenia nieważności.

(zob. pkt 85)

Odesłanie

Sąd, wyrok z dnia 19 listopada 2009 r., Michail/Komisja, T-50/08 P, Zb.Orz.SP, EU:T:2009:457, pkt 59 i przytoczone tam orzecznictwo